

2den Valgkreds (Klausen), om et midlertidigt Tilskud paa 100,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune til Lønningsstillæg for Lærere og Lærerinder ved Kjøbenhavns Kommunestoler, hvilket Forslag jeg ikke kan anbefale. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om lignende Forslag og skal derfor ikke her komme dybere ind paa Sagen; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at ved Skolelovsforslaget, som det blev forelagt i Fjor, har jeg erkendt — og det har jo vundet Tilslutning baade i dette Ting og i det andet Ting — at, naar der bliver Spørgsmaal om betydelige Ofre fra Statskassens Side til Skolevæsenet uden for Kjøbenhavn, saaledes at disse Ofre ikke blot blive Lønningsforbedringer til enkelte Lærere, men blive en Ophjælpning af hele Skolevæsenet uden for Kjøbenhavn, er der ingen Grund til at gaa Kjøbenhavn forbi. Men saa længe det kun drejer sig om at give nogle Tilskud til de enkelte Lønninger, med hvis Fastsættelse Ministeriet har en vis Kontrol, finder jeg ikke Anledning til at give noget særligt Tilskud til Kjøbenhavns Kommune, der, som oftere omtalt her i Salen, staar ganske selvstændig med Hensyn til Fastsættelse af Lønningernes Størrelse, idet Staten ikke over nogen som helst Kontrol i saa Henseende. Jeg kan derfor ikke anbefale Forslagets Vedtagelse.

Naar Udvalget i Betænkningens Nr. 195 har taget et vist Forbehold med Hensyn til Bevillingen til Marinemaler Kocher, et Forbehold, der gaar ud paa, at Bevillingen tiltrædes under den bestemte Forudsætning, at hverken Uddannelsen eller de eventuelt uddannede Elever paatræde yderligere Bevillinger fra Statskassens Side, kan jeg slutte mig til dette Forbehold, idet jeg gaar ud fra, at det skal forstås saaledes, at man ønsker at staa ganske frit over for Bevillinger af denne Art. — Der findes dernæst under Nr. 4 uden for Listen et Vædringsforslag af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen) om et Beløb af 10,000 Kr. til Anstættelse og Indsættelse af et Varmeapparat i Stiftskirken i Maribo. Den ærede Forslagsstiller motiverede sit Forslag ved, at der nu forelaa et Overslag, efter hvilket Varmeapparatet vilde kunne indlægges for dette Beløb af 10,000 Kr. Jeg maa dog tage det bestemte Forbehold, at dette Overslag ogsaa vil kunne approberes af Ministeriet; men idet jeg forudsætter, at Ministeriet vil kunne gaa ind derpaa, skal jeg i øvrigt erklære mig meget rede til at søge at fremme denne Sag og til at forhandle med Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling om denne Bevilling, idet der tidligere fra

Kultusministeriets Side har været udtalt en varm Interesse for at komme Maribo til Hjælp ved Anbringelsen af dette Varmeapparat. Det erkendes, at Maribo Kommune er saa stærkt behæftet med Gæld og liber under saa store Statter, at den ikke uden Vanskelighed vil kunne overkomme at bære de forøgede Udgifter, som dette Varmeapparat vilde medføre for Kommunen, hvis den selv skulde betale det. Men hidtil er det strandet paa, at man fra Finansministeriets Side har fundet, at Loven af 9de Marts 1893 egentlig ikke hjemlede Kommunerne nogen Forventning om, at Staten skulde overtage nogen Del af disse Udgifter. Man har ment, at dette vilde kunne føre til for vidtgaaende Konsekvenser. Jeg vil dog haabe, at det vil kunne lykkes ved videre Forhandling med Finansministeriet at faa dette til at forandre sin Anskuelse i dette Tilfælde, idet det er min Mening, at hvor det drejer sig om en monumental Kirke af en saa betydelig Størrelse som denne, har det heller ikke været Lovens Mening at afstære Kommunerne fra at faa en Understøttelse af Staten. Det vil altsaa bero paa nærmere Overvejelse og paa Aftaler med Finansudvalget, om jeg vil kunne støtte dette Forslag; paa dette Stadium vil jeg jo ikke kunne anbefale det.

Jeg gaar dernæst over til Vædringsforslag under § 21 vedrørende de særlige Fonds, og jeg maa da her først i Anledning af Vædringsforslagene Nr. 91 og 93 udtale min Betragtning af, at det ikke er lykkedes mig at faa Udvalget til at gaa ind paa Oprettelsen af et normeret Professorat i Geografi. Forslaget har været fremme før, og jeg skal derfor kun henvise til, hvad jeg tidligere har anført til Forvar herfor. Jeg skal ganske vist bekræfte, hvad den ærede Ordfører udtalte; at Sagen ikke har nogen økonomisk Betydning for den paagældende selv; han faar ikke nogen højere Lønning, og han har allerede Pensioneret. Det er, om jeg saa maa sige, kun et rent Etikettespørgsmaal, ikke for hans eget Bedkommende, men kun for hans Fags Vedkommende, idet det virkelig ikke kan overses, at Geografien som Fag bliver noget stiftmoderlig behandlet, saa længe det ikke respekteres som et ordinært Lærefag. Den ærede Ordfører anførte, at man ikke kunde betragte Geografien som et selvstændigt Fag. Jeg tror, at det vil kunne gøres gældende med Hensyn til de fleste Lærefag ved Universitetet, at de ikke ere fuldstændig selvstændige, men alle støtte sig mere eller mindre paa andre Videnskabers. Se vi saaledes hen til Medicinen, støtter den sig paa Fysiken, Kemien, Zoologien, Bota-